ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
JÁN MAZÁK
της 24ης Μαρτίου 2011 [1]

1. Στην υπό κρίση υπόθεση το Fővárosi Bíróság (Δημοτικό Δικαστήριο της Βουδαπέστης) (Ουγγαρία) υπέβαλε σειρά προδικαστικών ερωτημάτων στο Δικαστήριο σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 22 του κανονισμού (ΕΚ) 1257/1999 του Συμβουλίου («κανονισμός για την αγροτική ανάπτυξη») [2] και του άρθρου 68 του κανονισμού (ΕΚ) 817/2004 της Επιτροπής [3]. Η υπόθεση αφορά παραγωγό-γεωργό που άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεώς του Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (Γραφείο Γεωργίας και Αγροτικής ανάπτυξης· στο εξής: Hivatal), με την οποία απορρίφθηκε το αίτημά του για παροχή πενταετούς γεωργοπεριβαλλοντικής ενισχύσεως, αφότου αποδείχθηκε κατόπιν ελέγχων ότι οι πληροφορίες που περιέλαβε στην αίτηση για ενίσχυση ήταν ανακριβείς.

2. Το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί κατά πόσον το άρθρο 22 του κανονισμού 1257/1999 και το άρθρο 68 του κανονισμού 817/2004 έχουν την έννοια ότι όσον αφορά τους επιβαλλόμενους από τη δεύτερη διάταξη ελέγχους το ουγγρικό ενιαίο σύστημα αναγνώρισης και καταχώρισης βοοειδών (Egységes Nyilvántartási és Azonosítási Rendszer, στο εξής: ENAR) τυγχάνει εφαρμογής και σε γεωργοπεριβαλλοντικές ενισχύσεις δυνάμει του άρθρου 22, η χορήγηση των οποίων εξαρτάται από την ύπαρξη μεγάλου ζωικού κεφαλαίου και αν το ENAR είναι δυνατό να συνιστά το μοναδικό μέσο ελέγχου συνδρομής των όρων επιλεξιμότητας για τέτοιου είδους ενίσχυση. Επιπλέον, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί ποιες υποχρεώσεις παροχής πληροφοριών υπέχει η εθνική αρχή έναντι γεωργών σχετικά με τις προϋποθέσεις της ενισχύσεως.

I — Το κοινοτικό νομικό πλαίσιο (νυν νομικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης»)

3. Το άρθρο 66, παράγραφοι 1 και 4, του κανονισμού 817/2004, προβλέπει, αντιστοίχως, ότι αιτήσεις για τη στήριξη της αγροτικής αναπτύξεως για εκτάσεις ή ζώα, οι οποίες υποβάλλονται χωριστά από τις αιτήσεις για τη χορήγηση ενισχύσεων δυνάμει του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2419/2001 της Επιτροπής, αναφέρουν όλες τις εκτάσεις και τα ζώα της εκμετάλλευσης που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον έλεγχο των

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η αγγλική.

2 — Κανονισμός της 17ης Μαΐου 1999, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών (ΕΕ L 160, σ. 80), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 1783/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003 (ΕΕ L 270, σ. 70).

3 — Κανονισμός της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με τους λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1257/1999 του Συμβουλίου για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το ευρωπαϊκό γεωργικό ταμείο προσανατολισμού και εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) (ΕΕ L 153, σ. 30).

αιτήσεων σχετικά με το συγκεκριμένο μέτρο, περιλαμβανομένων εκείνων για τα οποία δεν ζητείται στήριξη και ότι τα ζώα και οι εκτάσεις αναγνωρίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 18 και 20, του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου [4].

Όπου ενδείκνυται, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν το ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου [ΟΣΔΕ] που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1782/2003.

[…]»

4. Το άρθρο 67 του κανονισμού 817/2004 ορίζει:

5. Κατά το άρθρο 17 του κανονισμού 1782/2003, κάθε κράτος μέλος οφείλει να θεσπίσει ένα ΟΣΔΕ (ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου).

«1. Οι αρχικές αιτήσεις υπαγωγής στο καθεστώς, καθώς και οι μετέπειτα αιτήσεις πληρωμής ελέγχονται κατά τρόπο που διασφαλίζει την αποτελεσματική εξακρίβωση της τήρησης των όρων χορήγησης της στήριξης.

6. Το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1782/2003 προβλέπει ότι το ολοκληρωμένο σύστημα περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία: «α) ηλεκτρονική βάση δεδομένων· β) σύστημα αναγνώρισης των αγροτεμαχίων· γ) σύστημα προσδιορισμού και καταγραφής των δικαιωμάτων ενίσχυσης όπως αναφέρεται στο άρθρο 21 του κανονισμού· δ) αιτήσεις παροχής ενίσχυσης· ε) ολοκληρωμένο σύστημα ελέγχου· και στ) μοναδικό σύστημα καταγραφής της ταυτότητας κάθε γεωργού που υποβάλει αίτηση για παροχή ενίσχυσης».

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις μεθόδους και τα μέσα που πρέπει να χρησιμοποιούνται για τον έλεγχο των μέτρων, καθώς και τα πρόσωπα που υπόκεινται στους ελέγχους.

7. Το άρθρο 18, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού προβλέπει ότι σε περίπτωση εφαρμογής των άρθρων 67, 68, 69, 70 και 71, το ολοκληρωμένο σύστημα περιλαμβάνει σύστημα αναγνώρισης και καταγραφής των ζώων το οποίο εγκαθιδρύεται σύμφωνα με την οδηγία 92/102/ΕΟΚ […] και τον κανονισμό (ΕΚ) 1760/2000».

8. Κατά το άρθρο 19, παράγραφος 1, του κανονισμού 1782/2003, στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων καταγράφονται για κάθε

4 — Αντιστοίχως κανονισμός της 11ης Δεκεμβρίου 2001, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου για ορισμένα καθεστώτα κοινωνικών ενισχύσεων που θεσπίστηκαν με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3508/92 (ΕΕ L 327, σ. 11), και κανονισμός της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της [ΚΓΠ] και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 2019/93, (ΕΚ) 1452/2001, (ΕΚ) 1453/2001, (ΕΚ) 1454/2001, (ΕΚ) 1868/94, (ΕΚ) 1251/1999, (ΕΚ) 1254/1999, (ΕΚ) 1673/2000, (ΕΟΚ) 2358/71 και (ΕΚ) 2529/2001 (ΕΕ 2003 L 270, σ. 1, όπως διορθώθηκε στην ΕΕ 2004 L 94, σ. 70).

γεωργική εκμετάλλευση, τα στοιχεία που περιέχονται στις αιτήσεις παροχής ενίσχυσης και επιτρέπει, ιδίως, άμεση και απευθείας πρόσβαση, μέσω της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους, στα στοιχεία που σχετίζονται με τα ημερολογιακά έτη ή/και περιόδους εμπορίας που αρχίζουν από το έτος 2000. Το άρθρο 19, παράγραφος 2, του κανονισμού προβλέπει ότι «τα κράτη μέλη μπορούν να δημιουργήσουν αποκεντρωμένες βάσεις δεδομένων υπό τον όρο ότι αυτές, καθώς και οι διοικητικές διαδικασίες για την καταγραφή και πρόσβαση στα δεδομένα, έχουν σχεδιασθεί κατά ομοιογενή τρόπο για όλη την επικράτεια του κράτους μέλους και είναι συμβατές μεταξύ τους προκειμένου να επιτρέπουν διασταυρωμένους ελέγχους».

9. Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 16, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 796/2004 [5] της Επιτροπής, προβλέπει ότι «τα κράτη μέλη μπορούν ειδικότερα να καθιερώσουν διαδικασίες βάσει των οποίων τα δεδομένα που περιέχονται στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων για τα βοοειδή μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την αίτηση ενίσχυσης, υπό τον όρο ότι η ηλεκτρονική βάση δεδομένων για τα βοοειδή προσφέρει το επίπεδο βεβαιότητας και υλοποίησης που είναι αναγκαίο για την ορθή διαχείριση των σχετικών καθεστώτων ενίσχυσης. Οι διαδικασίες αυτές μπορούν να συνίστανται σε ένα σύστημα, σύμφωνα με το οποίο ο γεωργός μπορεί να υποβάλλει αίτηση ενίσχυσης για όλα τα ζώα, τα οποία, κατά την ημερομηνία που καθορίζει το κράτος μέλος, πληρούν τις προϋποθέσεις ενίσχυσης βάσει των δεδομένων που περιέχονται στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων για τα βοοειδή. Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα, για να εξασφαλίσουν ότι:

α) σύμφωνα με τις διατάξεις που εφαρμόζονται στο συγκεκριμένο καθεστώς ενίσχυσης, οι ημερομηνίες έναρξης και λήξης των περιόδων υποχρεωτικής κατοχής είναι σαφώς προσδιορισμένες και γνωστές στο γεωργό·

β) ο γεωργός γνωρίζει ότι τα ζώα που βρίσκονται εσφαλμένα ταυτοποιημένα ή καταγεγραμμένα στο σύστημα αναγνώρισης και καταγραφής βοοειδών, θεωρούνται ζώα για τα οποία έχουν διαπιστωθεί παρατυπίες, όπως αναφέρεται στο άρθρο 59.

[…]»

10. Κατά το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) 1760/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [6], το σύστημα αναγνώρισης και καταγραφής βοοειδών περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία: α) ενώτια για την ατομική αναγνώριση των ζώων και β) ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων. Κατά το άρθρο 5 του εν λόγω κανονισμού, «η αρμόδια αρχή των κρατών μελών δημιουργεί ηλεκτρονική βάση

5 — Κανονισμός της 21ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή της πολλαπλής συμμόρφωσης, της διαφοροποίησης και του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου (ΕΕ L 141, σ. 18). Δυνάμει του άρθρου 80 του κανονισμού αυτού, οι παραπομπές στον καταργηθέντα κανονισμό πρέπει να θεωρούνται ότι γίνονται στον κανονισμό 796/2004 και ο κανονισμός 2419/2001 καταργήθηκε.

6 — Κανονισμός της 17ης Ιουλίου 2000, για τη θέσπιση συστήματος αναγνώρισης και καταγραφής των βοοειδών και την επισήμανση του βοείου κρέατος και των προϊόντων με βάση το βόειο κρέας, καθώς και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 820/97 του Συμβουλίου (ΕΕ L 204, σ. 1).

δεδομένων, σύμφωνα με τα άρθρα 14 και 18 της οδηγίας 64/432/ΕΟΚ» [7].

ΙΙ — Πραγματικά περιστατικά και υποβληθέντα ερωτήματα

11. Στις 26 Νοεμβρίου 2004, ο Károly Nagy υπέβαλε αίτηση για παροχή πενταετούς γεωργοπεριβαλλοντικής ενισχύσεως. Κατά το άρθρο 32, παράγραφος 2, του διατάγματος 150/2004 (X.12.) («διάταγμα 150/2004») του Ουγγρικού Υπουργείου Γεωργίας και Αγροτικής Αναπτύξεως (στο εξής: Υπουργείο), προϋπόθεση για τη χρήση βοσκοτόπων είναι κατοχή τουλάχιστον 0,2 μονάδων ζωικού κεφαλαίου ανά εκτάριο.

12. Στην αίτησή του ο K. Nagy δήλωσε ότι είχε στην κατοχή του δώδεκα βοοειδή και στις 10 Αυγούστου 2005 και 6 Οκτωβρίου 2006, αντιστοίχως, του καταβλήθηκε ενίσχυση για την περίοδο 2004-2005 και 2005-2006. Εντούτοις, από τον επιτόπιο έλεγχο που πραγματοποιήθηκε στις 18 Οκτωβρίου 2006, καθώς και από τους διασταυρούμενους ελέγχους που διενεργήθηκαν μέσω του μητρώου ENAR, προέκυψε ότι, ο K. Nagy δεν διέθετε κατά την υποβολή της αιτήσεως περί χορηγήσεως ενισχύσεως, τα δώδεκα βοοειδή που ανέφερε στην εν λόγω αίτηση.

13. Στις 15 Δεκεμβρίου 2006, το Hivatal έκρινε με την υπ. αριθ. 2030946187 απόφαση ότι ο K. Nagy δεν πληρούσε τους όρους επιλεξιμότητας για την ενίσχυση δυνάμει του άρθρου 32, παράγραφος 2, του διατάγματος 150/2004, καθόσον από τους διενεργηθέντες ελέγχους δεν επιβεβαιώθηκε ότι ο αριθμός ζώων που δηλώθηκε στην αίτηση ήταν ορθός. Κατ' αποτέλεσμα, ο K. Nagy αποκλείσθηκε από την πενταετή γεωργοπεριβαλλοντική ενίσχυση και του ζητήθηκε να επιστρέψει το ποσό που του είχε ήδη καταβληθεί (5 230 ευρώ).

14. Ο K. Nagy άσκησε διοικητική προσφυγή κατά της εν λόγω αποφάσεως ενώπιον του Υπουργείου, το οποίο ως επιληφθείσα σε δεύτερο βαθμό αρχή, επιβεβαίωσε την απόφαση του Hivatal στις 10 Αυγούστου 2007, βάσει του άρθρου 32, παράγραφος 2, του διατάγματος 150/2004. Ο K. Nagy προσέβαλε την υπουργική απόφαση ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, υποστηρίζοντας ότι διέθετε πράγματι κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως τον απαιτούμενο από την εν λόγω διάταξη αριθμό ζώων, αλλά δεν γνώριζε ούτε την ύπαρξη του ENAR ούτε το γεγονός ότι η καταχώριση στο εν λόγω σύστημα ήταν αναγκαίος όρος επιλεξιμότητας για την ενίσχυση. Δεν είχε λάβει καμία πληροφορία σχετικώς.

15. Στο πλαίσιο αυτό, το αιτούν δικαστήριο αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Έχουν τα άρθρα 22 του κανονισμού 1257/1999 και 68 του κανονισμού

7 — Οδηγία του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 1964, περί προβλημάτων υγειονομικού ελέγχου στον τομέα των ενδοκοινοτικών συναλλαγών βοοειδών και χοιροειδών (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/001, σ. 108).

817/2004 την έννοια ότι ο κατά το άρθρο 68 του κανονισμού 817/2004 έλεγχος των δεδομένων που περιέχει η βάση δεδομένων ENAR (Ενιαίο σύστημα αναγνώρισης και καταχώρισης) στην περίπτωση των ειδικών προγραμμάτων περί διαχειρίσεως βοσκοτόπων στο πλαίσιο γεωργοπεριβαλλοντικών ενισχύσεων που προβλέπει το προαναφερθέν άρθρο 22 πρέπει να επεκταθεί στις πληρωμές με βάση την έκταση που εξαρτώνται από την ύπαρξη μεγάλου ζωικού κεφαλαίου;

2) Έχουν οι προαναφερθείσες διατάξεις την έννοια ότι πρέπει να εφαρμόζονται οι διασταυρούμενοι έλεγχοι του [ΟΣΔΕ] και στην περίπτωση των ενισχύσεων που εξαρτώνται από την ύπαρξη μεγάλου ζωικού κεφαλαίου, χωρίς πάντως να συνιστούν πριμοδότηση για ζώα;

3) Έχουν οι εν λόγω διατάξεις την έννοια ότι κατά τη λήψη αποφάσεως για τις πληρωμές βάσει εκτάσεως η αρμόδια αρχή δύναται ή οφείλει να ελέγξει ανεξαρτήτως του συστήματος ENAR αν πράγματι συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την πληρωμή;

4) Βάσει της ερμηνείας των προαναφερθεισών διατάξεων, ποια υποχρέωση ελέγχου υπέχουν οι αρμόδιες αρχές στο πλαίσιο της απαιτήσεως ελέγχου και διασταυρούμενων ελέγχων που προβλέπουν οι προαναφερθείσες κοινοτικές διατάξεις; Είναι δυνατό να περιοριστεί ο έλεγχος στην επαλήθευση των δεδομένων που περιέχει η ENAR;

5) Επιβάλλουν οι εν λόγω διατάξεις στην αρμόδια αρχή την υποχρέωση να παρέχει πληροφορίες όσον αφορά τους όρους επιλεξιμότητας (όπως ενδεικτικά την καταχώριση στην ENAR); Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, με ποιον τρόπο και σε ποιο βαθμό;»

16. Γραπτές παρατηρήσεις κατέθεσαν ο K. Nagy, η Ουγγρική Κυβέρνηση και η Επιτροπή.

III — Εκτίμηση

Α — *Ερωτήματα 1 και 2*

17. Με τα ερωτήματα 1 και 2, τα οποία πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσία αν το άρθρο 22

του κανονισμού 1257/1999, σε συνδυασμό με το άρθρο 68 του κανονισμού 817/2004, έχουν την έννοια ότι για τη χορήγηση ενισχύσεως δυνάμει της προηγούμενης διατάξεως και υπό τον όρο υπάρξεως μεγάλου ζωικού κεφαλαίου, παρέχουν τη δυνατότητα στις αρμόδιες αρχές να προβαίνουν σε διασταυρούμενους ελέγχους κατά το ΟΣΔΕ και, συγκεκριμένα, να βασίζονται σε καταχωρισμένα σε εθνικό ενιαίο σύστημα αναγνώρισης και καταχώρισης δεδομένα, όπως το ENAR.

18. Ο K. Nagy προβάλλει ότι το αρχείο ENAR δεν αφορά πληρωμές βάσει εκτάσεως υπό τον όρο ότι υπάρχει μεγάλο ζωικό κεφάλαιο, επειδή η ενίσχυση δεν είναι για ζώα και, επιπλέον, επειδή ο σκοπός της χορηγήσεως πληρωμών βάσει εκτάσεως είναι διαφορετικός από τον σκοπό που εξυπηρετούν οι ενισχύσεις για ζώα.

19. Η Ουγγρική Κυβέρνηση και η Επιτροπή ισχυρίζονται, κατ' ουσία, ότι οι διασταυρούμενοι έλεγχοι μέσω ΟΣΔΕ και, συγκεκριμένα, οι έλεγχοι βάσει των δεδομένων του αρχείου ENAR πρέπει να γίνονται και στην περίπτωση που η ενίσχυση υπόκειται στον όρο υπάρξεως ζωικού κεφαλαίου –ακόμη και όταν η ενίσχυση δεν αφορά ζώα.

20. Η Ουγγρική Κυβέρνηση προβάλλει ότι το άρθρο 18, παράγραφος 2, του κανονισμού 1782/2003 δεν επιβάλλει την εφαρμογή συστημάτων αναγνωρίσεως και καταχωρίσεως ζώων –τα απαιτεί μόνον σε περίπτωση ορισμένων τύπων ενισχύσεως και η επίμαχη ενίσχυση δεν συγκαταλέγεται σε αυτούς. Από τον κανονισμό 817/2004, αφετέρου, είναι δυνατό να συναχθεί το συμπέρασμα ότι το ENAR πρέπει να εφαρμόζεται ακόμη και σε τέτοιου είδους περιπτώσεις. Από τούτο συνάγεται, κατά την Ουγγρική Κυβέρνηση, ότι είναι αναγκαία η εφαρμογή του ΟΣΔΕ –ή μάλλον, ορισμένα εκ των στοιχείων του, συμπεριλαμβανομένων εθνικών συστημάτων αναγνωρίσεως και καταχωρίσεως βοοειδών, όπως το ENAR– οσάκις τούτο είναι δυνατό.

21. Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, στον βαθμό που το άρθρο 68 του κανονισμού 817/2004 προβλέπει ότι οι διοικητικοί έλεγχοι είναι διεξοδικοί, η εν λόγω διάταξη τυγχάνει εφαρμογής και στην ύπαρξη ζωικού κεφαλαίου. Κατ' αποτέλεσμα, σκόπιμο είναι να εφαρμόζονται οι σχετικές με το ΟΣΔΕ διατάξεις και, ειδικότερα, οι σχετικές με εθνικά συστήματα αναγνωρίσεως και καταχωρίσεως βοοειδών διατάξεις, όπως το ENAR, στις ενισχύσεις που χορηγούνται κατά το άρθρο 22 του κανονισμού 1257/1999, οι οποίες δεν αφορούν ζώα.

22. Πρώτον, πρέπει να υπομνησθεί ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δημιούργησε ΟΣΔΕ το 1992 [8], προκειμένου να καταστήσει αποτελεσματικότερη την καταβολή των άμεσων πληρωμών στους γεωργούς στο πλαίσιο της

8 — Βλ. κανονισμός (ΕΟΚ) 3508/92 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1992 για τη θέσπιση ενός ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων (ΕΕ L 355, σ. 1). Ο εν λόγω κανονισμός καταργήθηκε από τον κανονισμό 1782/2003, που όριζε ότι ο προηγούμενος κανονισμός πρέπει να συνεχίζει να εφαρμόζεται σε αιτήσεις για άμεσες ενισχύσεις κατά τα ημερολογιακά έτη πριν το 2005.

ΚΑΠ [9]. Συγκεκριμένα, τα κράτη μέλη έπρεπε να δημιουργήσουν ηλεκτρονικά αρχεία για την καταχώριση, αναφορικά με κάθε αγροτεμάχιο για το οποίο έχει υποβληθεί αίτηση, όλων των απαιτούμενων για τους διασταυρούμενους ελέγχους πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένης της ταυτότητας του κατόχου, της ημερομηνίας της δημιουργίας, της ημερομηνίας της πρώτης ενεργοποιήσεως, της προελεύσεως και του είδους του δικαιώματος, καθώς και της τοποθεσίας του αγροτεμαχίου και των ακριβών διαστάσεων. Εντούτοις, στο ΟΣΔΕ δεν καταγράφονται πληροφορίες σχετικά με την κατοχή ή την κυριότητα του αγροτεμαχίου, καθότι τούτο συνιστά μηχανισμό διαχειρίσεως που διευκολύνει την καταβολή ενισχύσεων σε γεωργούς. Κατά το Ελεγκτικό Συνέδριο, το «ΟΣΔΕ, όπου εφαρμόζεται ορθά, είναι αποτελεσματικό σύστημα ελέγχου για τον περιορισμό του κινδύνου σφάλματος ή αντικανονικών δαπανών» [10].

23. Συγκεκριμένα, όσον αφορά την υπόθεση ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, από την ενώπιον του Δικαστηρίου δικογραφία προκύπτει ότι η Ουγγρική Κυβέρνηση ακολούθησε στην πράξη τη σύσταση της Επιτροπής –στο από 7 Φεβρουαρίου 2006 έγγραφο σχετικά με τα αποτελέσματα ελέγχου που διενεργήθηκε από τις 17 έως τις 21 Οκτωβρίου 2005 σε σχέση με την είσπραξη δαπανών αγροτικής ανάπτυξης χρηματοδοτούμενων ή συγχρηματοδοτούμενων από το ΕΓΤΠΕ και το SAPARD [11]. Στην εν λόγω σύσταση, η Επιτροπή κάλεσε τις ουγγρικές αρχές να «συμπεριλάβουν στις βάσεις δεδομένων ζώων διασταυρούμενους ελέγχους σχετικά με δηλωθέντα ζώα, προς τον σκοπό τηρήσεως των κρίσιμων διατάξεων, για κάθε μέτρο που υπόκειται στον όρο επιλεξιμότητας υπάρξεως μεγάλου ζωικού κεφαλαίου». Ως εκ τούτου, οι ουγγρικές αρχές διενήργησαν αναδρομικώς διασταυρούμενους ελέγχους για την πρώτη περίοδο γεωργοπεριβαλλοντικών προγραμμάτων (2004/2005) –συμπεριλαμβανομένου του διασταυρούμενου ελέγχου στην περίπτωση του K. Nagy– και αποφάσισαν να διεξαγάγουν διασταυρούμενους ελέγχους βάσει του ENAR σε όλες τις περιπτώσεις στο μέλλον, ξεκινώντας από αυτές που σχετίζονται με τη δεύτερη περίοδο.

24. Επανερχόμενος στην οικεία νομοθεσία, θα ήθελα να τονίσω ότι κατά το σημείο γ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 22 του κανονισμού 1257/1999, η γεωργοπεριβαλλοντική στήριξη πρέπει να προαγάγει inter alia «τη

9 — Για να καταστεί τούτο ευκρινέστερο, το 2005, υποβλήθηκαν προφανώς 5 280 068 αιτήσεις από γεωργούς (για ενισχύσεις βάσει δηλωθείσας εκτάσεως). Εντούτοις, τα στοιχεία που πρέπει να ελεγχθούν είναι απλούστερα και μπορούν να ελεγχθούν αποτελεσματικά μέσω βάσεων δεδομένων σε συνδυασμό με περιορισμένο αριθμό επιτόπιων ελέγχων. Για τον λόγο αυτό το Συμβούλιο αποφάσισε να δημιουργήσει το ΟΣΔΕ το 1992. Το 100 % των αιτήσεων πρέπει να ελέγχονται προφανώς μέσω διοικητικών ελέγχων και μόνον 7 % των αιτήσεων ελέγχθηκαν μέσω επιτόπιου ελέγχου (το ελάχιστο ήταν 5 %). Βλ. «IACS: A successful risk management system', DG Agriculture, European Commission, 2007, http://ec.europa.eu/budget/library/documents/implement_control/conf_risk_1007/iacs_risk_en.pdf.

10 — Όπ.π., σ. 5.

11 — Η «Στήριξη προενταξιακών μέτρων αγροτικής και γεωργικής ανάπτυξης» («SAPARD») βοηθάει χώρες που υποβάλλουν υποψηφιότητα για ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση να προετοιμαστούν για την ΚΑΠ και άλλα μέτρα σχετικά με γεωργικές διαρθρώσεις και αγροτική ανάπτυξη.

διατήρηση υψηλής φυσικής αξίας περιβαλλόντων στα οποία ασκείται η γεωργία και τα οποία βρίσκονται υπό απειλή».

25. Το άρθρο 37, παράγραφος 4, του κανονισμού 1257/1999 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν πρόσθετους ή περισσότερο περιοριστικούς όρους για τη χορήγηση στήριξης της Ένωσης για την αγροτική ανάπτυξη, εφόσον οι όροι αυτοί έχουν συνοχή με τους στόχους και τις απαιτήσεις που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

26. Στην υπό κρίση υπόθεση, το ουγγρικό σχέδιο αγροτικής αναπτύξεως που εγκρίθηκε από την Επιτροπή [12] όρισε ως προϋπόθεση για την αίτηση ενισχύσεως ότι, για τη χρήση βοσκοτόπων, πρέπει να υπάρχουν τουλάχιστον 0,2 ζώα ανά εκτάριο –για τη διαφύλαξη των βοσκοτόπων με πλούσια χλωρίδα και πανίδα.

27. Πρέπει, συνεπώς, να αναφερθεί ότι η εν λόγω προϋπόθεση είναι σύμφωνη με την προϋπόθεση του άρθρου 37, παράγραφος 4, του κανονισμού 1257/1999, που αναφέρθηκε ανωτέρω.

28. Η Ουγγρική Κυβέρνηση ορθά παρατήρησε ότι το άρθρο 68 του κανονισμού 817/2004 προβλέπει χωρίς αμφισημία ότι οι διοικητικοί έλεγχοι είναι διεξοδικοί και περιλαμβάνουν σε όλες τις περιπτώσεις που ενδείκνυται, διασταυρούμενους ελέγχους, μεταξύ άλλων, και με τα δεδομένα του [ΟΣΔΕ]» (κατά τη γερμανική απόδοση, «unter anderem in allen geeigneten Fällen» και, κατά τη γαλλική απόδοση, «entre autres, dans tous les cas appropriés»).

29. Επιπλέον, το σημείο αυτό υπογραμμίζεται στην αιτιολογική σκέψη 38 του προοιμίου του κανονισμού 817/2004, που ορίζει ότι «οι διοικητικές διατάξεις θα πρέπει να επιτρέψουν την καλύτερη διαχείριση, παρακολούθηση και έλεγχο της στήριξης των μέτρων αγροτικής ανάπτυξης» και ότι «για λόγους απλοποίησης, είναι σκόπιμο να εφαρμοσθεί το [ΟΣΔΕ] που προβλέπεται από τον [...] κανονισμό (ΕΚ) 1782/2003 [...] στο μέτρο του δυνατού».

30. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι το άρθρο 68 του κανονισμού 817/2004 σχετίζεται και με την προϋπόθεση υπάρξεως μεγάλου ζωικού κεφαλαίου, καθόσον τούτο συνιστά νομική προϋπόθεση που επέβαλε η Ουγγαρία. Συνεπώς, όσον αφορά το ως άνω προαπαιτούμενο, είναι επίσης σκόπιμο να εφαρμόζονται οι διατάξεις σχετικά με τις ενισχύσεις για ζώα.

31. Συναφώς, το άρθρο 66, παράγραφος 4, του κανονισμού 817/2004 προβλέπει ότι τα ζώα και οι εκτάσεις αναγνωρίζονται

12 — Στις 26 Αυγούστου 2004, με την Απόφαση C(2004) 3235, η Επιτροπή ενέκρινε το ουγγρικό σχέδιο αγροτικής αναπτύξεως. Κατά το άρθρο 44, παράγραφος 2, του κανονισμού 1257/1999, η Επιτροπή πρέπει να προβεί σε εκτίμηση των προτεινόμενων σχεδίων για να προσδιορίσει εάν είναι σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

σύμφωνα με τα άρθρα 18 και 20 του κανονισμού 1782/2003.

32. Ως εκ τούτου, στον βαθμό που η εθνική νομοθεσία προϋποθέτει για τη χορήγηση της επίμαχης ενισχύσεως την ύπαρξη μεγάλου ζωικού κεφαλαίου, είναι δυνατό και σκόπιμο για την αρμόδια αρχή να προβαίνει σε διασταυρωμένο έλεγχο των δεδομένων που περιέχονται στην αίτηση για την ενίσχυση –και επομένως να επιβεβαιώσει ότι πληρούται η προϋπόθεση σχετικά με την ύπαρξη μεγάλου ζωικού κεφαλαίου– βάσει του ΟΣΔΕ[13] και του ENAR, το οποίο είναι το ενιαίο σύστημα αναγνώρισης και καταχώρισης βοοειδών που δημιουργήθηκε δυνάμει του κανονισμού 1760/2000 και το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 18, παράγραφος 2, του κανονισμού 1782/2003. Με άλλα λόγια, είναι σκόπιμο για την αρμόδια αρχή να ελέγχει αν βάσει του αρχείου ENAR επιβεβαιώνεται ο αριθμός των ζώων που δηλώθηκαν στην αίτηση για την ενίσχυση.

Β — *Ερωτήματα 3 και 4*

33. Με τα ερωτήματα 3 και 4, τα οποία πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσία αν για τους σκοπούς του ελέγχου της επιλεξιμότητας για γεωργοπεριβαλλοντικές ενισχύσεις κατά το άρθρο 22 του κανονισμού 1257/1999, η εν λόγω διάταξη, σε συνδυασμό με το άρθρο 68 του κανονισμού 817/2004, παρέχει τη δυνατότητα στις αρμόδιες αρχές να ελέγχουν τα δεδομένα του εθνικού ενιαίου συστήματος αναγνώρισης και καταχώρισης βοοειδών (όπως το ENAR) ή, αντιθέτως, αν οι εν λόγω διατάξεις απαιτούν από τις αρμόδιες αρχές να διεξαγάγουν άλλους ελέγχους. Αν πρέπει να διεξάγονται άλλοι έλεγχοι, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να εξακριβωθεί η φύση των ελέγχων αυτών.

34. Συναφώς, ο K. Nagy προβάλλει ότι, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως πληρούσε όλες τις σχετικές προϋποθέσεις και ότι σκοπός της νομοθεσίας της Ένωσης δεν μπορούσε να είναι, στην περίπτωση των πληρωμών βάσει εκτάσεως, να καταστεί το αρχείο ENAR το μόνο μέσο επαληθεύσεως του μεγέθους του ζωικού κεφαλαίου που είχε στην κατοχή του.

35. Εντούτοις, όπως και η Ουγγρική Κυβέρνηση και η Επιτροπή, θεωρώ ότι οι αρμόδιες αρχές μπορούν, όπου χρειάζεται, να βασίζονται αποκλειστικώς στα δεδομένα που προκύπτουν από τους διασταυρούμενους ελέγχους που διενεργούνται βάσει του αρχείου ENAR.

36. Από τα δεδομένα ενώπιον του Δικαστηρίου προκύπτει ότι ο K. Nagy είναι «κάτοχος ζώων» δυνάμει του άρθρου 2, στοιχείο ιζ', του κανονισμού 2419/2001. Κατά το άρθρο 7 του κανονισμού 1760/2000, κάθε κάτοχος ζώων

13 — Βλ. άρθρο 18 του κανονισμού 1782/2003.

ενημερώνει την αρμόδια αρχή για τον αριθμό των ζώων που έχει στην κατοχή του [14].

37. Επιπλέον, η παράγραφος 3 του άρθρου 67, παράγραφος 1, του κανονισμού 817/2004 –και, κατ' επέκταση, οι παράγραφοι 1 και 4 του άρθρου 66 του εν λόγω κανονισμού– παραπέμπουν στο ΟΣΔΕ, που σχεδιάστηκε μεταξύ άλλων για την αναγνώριση των ζώων σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις. Το σύστημα αυτό λειτουργεί, συγκεκριμένα, μέσω ηλεκτρονικής βάσεως δεδομένων και αναφέρεται, μεταξύ άλλων, στο σύστημα αναγνωρίσεως και καταχωρίσεως βοοειδών που δημιουργήθηκε σύμφωνα με τον κανονισμό 1760/2000.

38. Συναφώς, το Δικαστήριο υπογράμμισε στην απόφαση Maatschap Schonewille-Prins [15] ότι η χορήγηση της πριμοδοτήσεως σφαγής εξαρτάται από την τήρηση των κανόνων της Ένωσης που έχουν εφαρμογή στην αναγνώριση και την καταγραφή των βοοειδών.

39. Όσον αφορά το σύστημα αναγνώρισης και καταχώρισης, η παράγραφος 2 του άρθρου 16, παράγραφος 3, του κανονισμού 796/2004 προβλέπει –όπως υπογράμμισε η Επιτροπή ορθώς– ότι, υπό ορισμένες προϋποθέσεις τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν ως προς ποιες αιτήσεις για ενίσχυση είναι δυνατό να χρησιμοποιούνται τα δεδομένα που περιέχονται σε ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων για βοοειδή, καθώς και τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορούν να γίνουν δεκτές αιτήσεις ενισχύσεως για ζώα τα οποία, κατά την ηλεκτρονική βάση δεδομένων, πληρούσαν τις προϋποθέσεις ενισχύσεως κατά την ημερομηνία που καθόρισαν τα κράτη μέλη. Επιπλέον, το άρθρο 57, παράγραφος 4, στοιχείο β΄, του εν λόγω κανονισμού προβλέπει ότι, όταν οι διαπιστωθείσες παρατυπίες αφορούν εσφαλμένες καταχωρίσεις στο μητρώο, διενεργείται δεύτερος έλεγχος, προκειμένου να καθοριστεί αν η παρουσία των οικείων ζώων πρέπει να θεωρηθεί ότι δεν «έχει προσδιοριστεί». Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, η πρώτη διαπίστωση πρέπει να θεωρείται έγκυρη, ήτοι συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων, ως προς τις οποίες δεν υπάρχουν δεδομένα.

40. Πρέπει να προστεθεί ότι, όσον αφορά το σύστημα αναγνώρισης και καταχώρισης ζώων, αναφέρθηκε στην Ειδική Έκθεση 6/2004 του Ελεγκτικού Συνεδρίου ότι το ενιαίο σύστημα αναγνώρισης και καταχώρισης βοοειδών εισήχθη το 1992, ακριβώς προκειμένου να προλάβει αδικαιολόγητες πληρωμές· ότι το εν λόγω σύστημα συνιστά σημαντικό στοιχείο του ΟΣΔΕ· και ότι είναι ιδιαίτερης σημασίας στο πλαίσιο του συστήματος διοικητικού ελέγχου ενισχύσεων για την αγροτική ανάπτυξη. Η ειδική έκθεση 6/2004 ορίζει ότι η πρακτική λειτουργία και η τελική αξιοπιστία της βάσης δεδομένων εξαρτώνται από τους κατόχους, οι οποίοι οφείλουν να την τροφοδοτούν πλήρως και

14 — Στην απόφαση της 24ης Μαΐου 2007, C-45/05, Maatschap Schonewille-Prins [Συλλογή 2007, σ. I-3997, σκέψη 36), το Δικαστήριο παρατήρησε ότι «η διάταξη αυτή είναι διατυπωμένη επιτακτικώς, περιγράφοντας λεπτομερώς την έκταση της υποχρεώσεως κοινοποιήσεως που υπέχουν οι κάτοχοι ζώων και ορίζοντας με ακρίβεια την προθεσμία που ορίζεται στους κατόχους αυτούς προκειμένου να εκπληρώσουν την εν λόγω υποχρέωση».

15 — Προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 14, σκέψη 48.

να εξασφαλίζουν τη γρήγορη ενημέρωσή της [16]. Σύμφωνα με την εν λόγω έκθεση, το ηλεκτρονικό αρχείο βοοειδών –κεντρικό στοιχείο του συστήματος αναγνώρισης και καταχώρισης– χρησιμοποιείται ειδικώς, προκειμένου να κριθεί η νομιμότητα των αιτήσεων για ενισχύσεις.

41. Οι εν λόγω διατάξεις του κανονισμού 817/2004, η ερμηνεία των οποίων ζητείται από το αιτούν δικαστήριο επιρρωννύει την ιδιαίτερη σημασία του αρχείου ENAR στο πλαίσιο του διοικητικού ελέγχου της στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης. Όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, η αιτιολογική σκέψη 38 του εν λόγω κανονισμού τονίζει ότι «οι διοικητικές διατάξεις θα πρέπει να επιτρέψουν την καλύτερη διαχείριση, παρακολούθηση και έλεγχο της στήριξης των μέτρων αγροτικής ανάπτυξης» και ότι «το [IACS] […] είναι σκόπιμο να εφαρμόζεται στο μέτρο του δυνατού».

42. Το άρθρο 67 του κανονισμού προβλέπει ότι οι αρχικές αιτήσεις υπαγωγής στο καθεστώς, καθώς και οι μετέπειτα αιτήσεις πληρωμής ελέγχονται κατά τρόπο διασφαλίζοντα την αποτελεσματική εξακρίβωση της τηρήσεως των όρων χορηγήσεως της στηρίξεως. Κατά το άρθρο 68, «οι διοικητικοί έλεγχοι είναι διεξοδικοί και περιλαμβάνουν σε όλες τις περιπτώσεις που ενδείκνυται, διασταυρούμενους ελέγχους, μεταξύ άλλων, και με τα δεδομένα του [IACS]. Οι έλεγχοι αυτοί αφορούν τα αγροτεμάχια και τα ζώα που καλύπτονται από μέτρο στήριξης, προκειμένου να αποφευχθεί η αδικαιολόγητη πληρωμή στηρίξεων […]».

43. Όπως παρατήρησε ορθώς η Ουγγρική Κυβέρνηση, από τα ανωτέρω προκύπτει ότι τα δεδομένα του αρχείου ENAR πρέπει όχι μόνο να είναι αξιόπιστα, αλλά και πλήρη για να εξεταστεί κατά πόσο πληρούνται οι προϋποθέσεις που διέπουν την επιλεξιμότητα για ενίσχυση. Πράγματι, το Δικαστήριο τόνισε στην απόφαση Maatschap Schonewille-Prins ότι «το σύστημα αναγνωρίσεως και καταγραφής των βοοειδών πρέπει να λειτουργεί ορθά και να είναι πλήρως αξιόπιστο προκειμένου, ειδικότερα, να παρέχει τη δυνατότητα στις αρμόδιες αρχές, σε περίπτωση επιζωοτίας, να εντοπίζουν γρήγορα την προέλευση ενός ζώου και να λαμβάνουν αμέσως τα αναγκαία μέτρα για την αποτροπή οποιουδήποτε κινδύνου για τη δημόσια υγεία» [17].

44. Είναι δυνατό, συνεπώς, να γίνει αποδεκτό το επιχείρημα ότι το αρχείο ENAR, ως στοιχείο στο πλαίσιο περίπλοκου συστήματος, πιστοποιεί αν πληρούνται οι προϋποθέσεις επιλεξιμότητας, σε σχέση είτε με τον αριθμό βοοειδών είτε με την πυκνότητα ζωικού κεφαλαίου. Κατ' αποτέλεσμα, πράγματι ο Hivatal δικαιούνταν προφανώς –εφόσον

16 — Ειδική έκθεση 6/2004 «Η οργάνωση του συστήματος για τον εντοπισμό και την καταγραφή των βοοειδών στην Ευρωπαϊκή Ένωση» σε συνδυασμό με τις απαντήσεις της Επιτροπής (δυνάμει της δεύτερης υποπαραγράφου του άρθρου 248, παράγραφος 4, της Συνθήκης ΕΚ) (ΕΕ 2005 C 29, σ. 1), σημείο 57.

17 — Παρατεθείσα στην υποσημείωση 14, σκέψη 41.

είχε καθορίσει, αποκλειστικώς βάσει του ENAR, ότι ο K. Nagy δεν είχε στην κατοχή του τον δηλωθέντα στην αίτηση για την ενίσχυση αριθμό βοοειδών– να μην προσφύγει σε κανένα άλλο μέσο αποδείξεως.

45. Από τις προηγηθείσες εκτιμήσεις προκύπτει ότι, κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 16, παράγραφος 3, του κανονισμού 796/2004, οι αρμόδιες αρχές μπορούν, προκειμένου να αρνηθούν τη χορήγηση ενισχύσεως να βασιστούν αποκλειστικώς σε δεδομένα που προκύπτουν από τους διασταυρούμενους ελέγχους με το αρχείο ENAR, υπό τον όρο ότι οι εν λόγω αρχές έχουν εκπληρώσει την υποχρέωσή τους να παράσχουν πληροφορίες σχετικώς κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.

Γ — *Ερώτημα 5*

46. Με το ερώτημα 5 το αιτούν δικαστήριο ερωτά αν το άρθρο 22 του κανονισμού 1257/1999, σε συνδυασμό με το άρθρο 68 του κανονισμού 817/2004, επιβάλλει στις εθνικές αρχές την υποχρέωση να παρέχουν πληροφορίες σχετικά με τους όρους επιλεξιμότητας για γεωργοπεριβαλλοντικές ενισχύσεις δυνάμει του άρθρου 22. Σε περίπτωση που υπάρχει τέτοια υποχρέωση, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί η φύση και η έκταση της υποχρεώσεως αυτής.

47. Ο K. Nagy υποστηρίζει ότι, κατά την υποβολή της αιτήσεώς του για ενίσχυση, δεν γνώριζε ότι απαιτούνταν η καταχώριση του ζωικού κεφαλαίου της εκμεταλλεύσεώς του στο ENAR. Επιπλέον, κανείς δεν του είχε επισημάνει –είτε προφορικά είτε εγγράφως, μέσω ανακοινώσεως, πληροφορίας, σημειώσεως ή οδηγίας– ότι τέτοια διατύπωση ήταν πράγματι θεμελιώδης όρος επιλεξιμότητας της ενισχύσεως για την οποία είχε υποβληθεί αίτηση.

48. Η Ουγγρική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι ούτε από τον κανονισμό 1257/1999 ούτε από τον κανονισμό 817/2004 είναι δυνατό να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι εθνικές αρχές υποχρεούνται να παρέχουν συγκεκριμένες πληροφορίες, συμπέρασμα το οποίο θα έβαινε πέραν της υποχρεώσεως να παρέχεται στους δυνάμει αιτούντες η δυνατότητα να γνωρίζουν τις νομικές διατάξεις που σχετίζονται με την αιτούμενη ενίσχυση, μεριμνώντας για τη δημοσιοποίησή τους. Επιπλέον, η Ουγγρική Κυβέρνηση φρονεί ότι, πέραν από τις γενικές πληροφορίες που παρέχονται σε ενημερωτικά σημειώματα, έγγραφα και οδηγούς περί αιτήσεων ενισχύσεως, οι γεωργοί μπορούν να ενημερώνονται υποβάλλοντας ερωτήματα στις οικείες αρχές.

49. Η Επιτροπή υποστηρίζει κατ' ουσία ότι, δυνάμει της δεύτερης παραγράφου του άρθρου 16, παράγραφος 3, του κανονισμού 796/2004, δεν απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εκτιμήσει αν το οικείο κράτος μέλος έλαβε τα απαραίτητα μέτρα.

50. Είμαι της γνώμης ότι, προκειμένου να δοθεί απάντηση στο ερώτημα 5, είναι πρώτον και κύριον αναγκαίο να υπομνησθεί ότι, όσον αφορά τα θεμελιώδη δικαιώματα, είναι σημαντικό –μετά τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισσαβώνας– να λαμβάνεται υπόψη ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), ο οποίος κατά το πρώτο εδάφιο του άρθρου 6, παράγραφος 1, ΣΕΕ, «έχει το ίδιο νομικό κύρος με τις Συνθήκες».

51. Σκοπός της έννομης τάξης της Ένωσης είναι αδιαμφισβήτητα να διασφαλίσει την τήρηση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ως γενικής αρχής του δικαίου. Την εν λόγω αρχή προβλέπει επίσης το άρθρο 20 του Χάρτη. Δεν υπάρχει, επομένως, αμφιβολία ότι ο σκοπός της τηρήσεως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως είναι συμβατός με το δίκαιο της Ένωσης.

52. Στην υπό κρίση υπόθεση το ως άνω άρθρο 20 τυγχάνει εφαρμογής δυνάμει του άρθρου 51, παράγραφος 1, του Χάρτη, επειδή το κράτος μέλος εφαρμόζει εν προκειμένω το δίκαιο της Ένωσης.

53. Εξάλλου, κατά πάγια νομολογία, η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως ή απαγορεύσεως των διακρίσεων επιτάσσει να μην επιφυλάσσεται σε όμοιες καταστάσεις διαφορετική μεταχείριση ούτε σε διαφορετικές καταστάσεις όμοια μεταχείριση, εκτός αν η διαφοροποίηση δικαιολογείται αντικειμενικώς [18].

54. Αληθεύει ότι στην προκείμενη υπόθεση στους κανονισμούς 1257/1999 και 817/2004 δεν υπάρχει πρόβλεψη σχετικά με το ζήτημα αν οι εθνικές αρχές υπέχουν ιδιαίτερη υποχρέωση να παρέχουν πληροφορίες όσον αφορά τις προϋποθέσεις επιλεξιμότητας για γεωργοπεριβαλλοντική ενίσχυση και, ως εκ τούτου, η άμυνα του K. Nagy προφανώς δεν είναι τεκμηριωμένη.

55. Εντούτοις, στο πλαίσιο του συστήματος –ή, μάλλον, του υποσυστήματος– των αιτήσεων για ενίσχυση στο πλαίσιο της ΚΑΠ, είναι πράγματι δυνατό να αναγνωριστεί τέτοιου είδους υποχρέωση.

56. Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 16, παράγραφος 3, του κανονισμού 796/2004 προβλέπει ότι οι εθνικές αρχές μπορούν, σύμφωνα με τις εφαρμοστέες διαδικασίες, να βασίζονται αποκλειστικώς σε ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων βοοειδών, υπό ορισμένες προϋποθέσεις (βλ. σημείο 9 ανωτέρω).

57. Παρότι η υποχρέωση ενημερώσεως δεν αφορά άμεσα την υπόθεση του K. Nagy, αφορά σαφώς γεωργούς που υποβάλλουν αίτηση

18 — Βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 8ης Ιουλίου 2010, C-343/09, Afton Chemical, Συλλογή 2010, σ. I-7027, σκέψη 74 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία.

για ενίσχυση όπως και ο K. Nagy. Προκύπτει ότι, καταρχήν, στο πλαίσιο συστήματος χορηγήσεως ενισχύσεως, οι αρμόδιες αρχές υποχρεούνται να ενημερώνουν τους αιτούντες και τους δυνάμει αιτούντες.

58. Συνεπώς, και ο K. Nagy έπρεπε να είχε ενημερωθεί επαρκώς.

59. Αν γινόταν δεκτό ότι στην υπόθεση ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου η μη τήρηση της υποχρεώσεως πληροφορήσεως δεν παρήγαγε έννομα αποτελέσματα, τούτο θα σήμαινε ότι τουλάχιστον δύο κατηγορίες αιτούντων θα δημιουργούνταν εντός του ενός και μοναδικού συστήματος ενισχύσεων για γεωργούς: i) όσων έχουν δικαίωμα να ενημερώνονται για τις έννομες συνέπειες σε περίπτωση που διαπιστώνεται ότι δεν έχουν αναγνωριστεί ή καταχωριστεί ορθώς ζώα, επειδή η εφαρμοστέα νομοθεσία επιβάλλει ρητώς στις αρμόδιες αρχές την υποχρέωση να ενημερώνονται σχετικώς· και ii) όσων, παρά το γεγονός ότι ευρίσκονται κατ' ουσία στην ίδια κατάσταση, δεν έχουν τέτοιου είδους δικαίωμα –επειδή η εφαρμοστέα νομοθεσία δεν προβλέπει ρητώς κάτι τέτοιο.

60. Κατ' εμέ, τέτοιου είδους διαφοροποίηση θα συνεπαγόταν προσβολή της θεμελιώδους αρχής της ισότητας ενώπιον του νόμου, συγκεκριμένη έκφανση της οποίας είναι στην υπό κρίση υπόθεση το δικαίωμα του K. Nagy, ως αιτούντος την αίτηση, να ενημερωθεί για τις έννομες συνέπειες της παράτυπης καταχωρίσεως του αριθμού βοοειδών στο αρχείο ENAR –τέτοιου είδους δικαίωμα αναγνωρίζεται και στην περίπτωση των αιτούντων δυνάμει του άρθρου 16 του κανονισμού 796/2004. Πρέπει να προστεθεί ότι δεν υπάρχει προφανώς αντικειμενικός δικαιολογητικός λόγος για τέτοιου είδους διαφορετική μεταχείριση. Είμαι της γνώμης ότι τέτοιου είδους προσβολή αντιβαίνει στο άρθρο 20 του Χάρτη.

61. Από τις ανωτέρω εκτιμήσεις προκύπτει ότι στο ερώτημα 5 πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι σε υπόθεση όπως η εκκρεμούσα ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, η εθνική αρχή υπείχε την υποχρέωση να παράσχει στον αιτούντα (K. Nagy) πληροφορίες, ώστε να του δώσει τη δυνατότητα, όχι μόνον να διασφαλίσει τη συνδρομή στο πρόσωπό του των όρων επιλεξιμότητας για την ενίσχυση, αλλά και να αποφύγει τις αρνητικές συνέπειες –απόρριψη της αιτήσεως για ενίσχυση ή υποχρέωση επιστροφής της ενισχύσεως που έχει ήδη ληφθεί– της παραλείψεως να ενεργήσει σύμφωνα με τις πληροφορίες αυτές.

62. Εντούτοις, στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται αποκλειστικώς να κρίνει βάσει των πραγματικών περιστατικών αν οι πληροφορίες που τέθηκαν στη διάθεση του K. Nagy πριν την υποβολή της αιτήσεώς του ήταν επαρκείς, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι είχε πράγματι τη δυνατότητα να αποτρέψει την απόρριψη της αιτήσεώς του για ενίσχυση και την επιστροφή της ενισχύσεως που ήδη είχε λάβει.

IV — Πρόταση

63. Συνεπώς, φρονώ ότι στα ερωτήματα που υπέβαλε το Fővarosi Bíróság πρέπει να δοθούν οι ακόλουθες απαντήσεις:

— Ερωτήματα 1 και 2: Στο πλαίσιο εξετάσεως αιτήσεως για γεωργοπεριβαλλοντική ενίσχυση, εφόσον η χορήγηση της ενισχύσεως εξαρτάται από προϋπόθεση σχετική με την ύπαρξη μεγάλου ζωικού κεφαλαίου, παρότι η ενίσχυση δεν αφορά ζώα, είναι δυνατό και σκόπιμο για την αρμόδια αρχή να προβαίνει σε διασταυρωμένους ελέγχους βάσει ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου (το ΟΣΔΕ) και του εθνικού ενιαίου συστήματος αναγνώρισης και καταχώρισης (όπως το ENAR).

— Ερωτήματα 3 και 4: Δυνάμει του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΚ) 796/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή της πολλαπλής συμμόρφωσης, της διαφοροποίησης και του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) 1782/2003, σε συνδυασμό με τον κανονισμό (ΕΚ) 1257/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών, και τον κανονισμό (ΕΚ) 817/2004 της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2004, περί καθορισμού των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1257/1999 για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), οι αρμόδιες εθνικές αρχές μπορούν, όταν το κρίνουν σκόπιμο, να βασίζονται σε καταχωρισμένα σε εθνικό ενιαίο σύστημα αναγνώρισης και καταχώρισης δεδομένα, όπως το αρχείο ENAR.

— Ερώτημα 5: Όσον αφορά την υποχρέωση παροχής πληροφοριών σχετικά με τους όρους επιλεξιμότητας για ενίσχυση, το κράτος μέλος πρέπει να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι:

α) σύμφωνα με τις διατάξεις που εφαρμόζονται στο συγκεκριμένο καθεστώς ενίσχυσης, οι ημερομηνίες έναρξης και λήξης των περιόδων υποχρεωτικής κατοχής είναι σαφώς προσδιορισμένες και γνωστές στο γεωργό·

β) ο γεωργός γνωρίζει ότι τα ζώα που είναι εσφαλμένως ταυτοποιημένα ή καταγεγραμμένα στο σύστημα αναγνώρισης και καταγραφής βοοειδών, θεωρούνται ζώα για τα οποία έχουν διαπιστωθεί παρατυπίες, όπως προβλέπεται στο άρθρο 59.

Μόνον το αιτούν δικαστήριο μπορεί να εκτιμήσει βάσει των πραγματικών περιστατικών αν οι ως άνω προϋποθέσεις πληρούνταν στην υπόθεση ενώπιον αυτού.